

Marek Gumkowski

"Podwojony sam sobie jestem". O poezji Tadeusza Gajcego, Wiesław Paweł Szymański, Lublin 1971 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 15/45, 126

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/I/ SŁAWIŃSKA Irena: Znaki przestrzeni teatralnej w "Krakusie" Norwida. "Roczniki Humanistyczne" t. 19 z. 1. O sztuce literackiej. Prace ofiarowane Czesławowi Zgorzelskiemu. Lublin 1971 /druk 1972/ s. 135-145.

Szkic o charakterze analitycznym, rozważający semantykę przestrzeni teatralnej w "Krakusie" Norwida. Na wstępie wyjaśnienia autorka - za E.Souriau i V.Klotzem - komplementarność znaczeniową dwóch terminów badawczych: przestrzeni scenicznej i przestrzeni teatralnej, a następnie wyszczególnia, klasyfikuje i opisuje elementy znakowe tworzące przestrzeń teatralną dramatu Norwida. Są nimi np.: 1/ szczegóły geograficzne i topograficzne akcji /puszcza, rynek, rozłogi/, składające się na scenę otwartą; 2/ światło i akustyka akcji; 3/ elementy słowne i wizualne, zacieśniające związek postaci z naturą /Krakus = zdeptane złoto/; 4/ rekwizyty i atrybuty postaci dramatu.

BP/45/23

E.Sz.

/I/ SZYMAŃSKI Wiesław Paweł: "Podwojony sam sobie jestem". O poezji Tadeusza Gajcego. "Roczniki Humanistyczne" t. 19 z. 1. O sztuce literackiej. Prace ofiarowane Czesławowi Zgorzelskiemu. Lublin 1971 /druk 1972/ s. 229-239.

Analizując poezję Gajcego autor dochodzi do wniosku, że mamy w niej do czynienia z wzajemnym nakładaniem się na siebie dwóch szeregów tematyczno-obrazowych: szeregu "rzeczywistość snu, przeszłość, młodość /czas dzieciństwa/, niewinność-czystość", oraz drugiego - "realność /jawa/, teraźniejszość, wiek dojrzały, obsesja winy-odpowiedzialności". Na tej podstawie zbudowana zostaje koncepcja poezji Gajcego - będąca wyrazem konfliktu między niedojrzałością młodego pokolenia okupacyjnego /porządkiem biologicznym/ a koniecznością podjęcia czynu zbrojnego /porządkiem historii/.

BP/45/24

M.G.